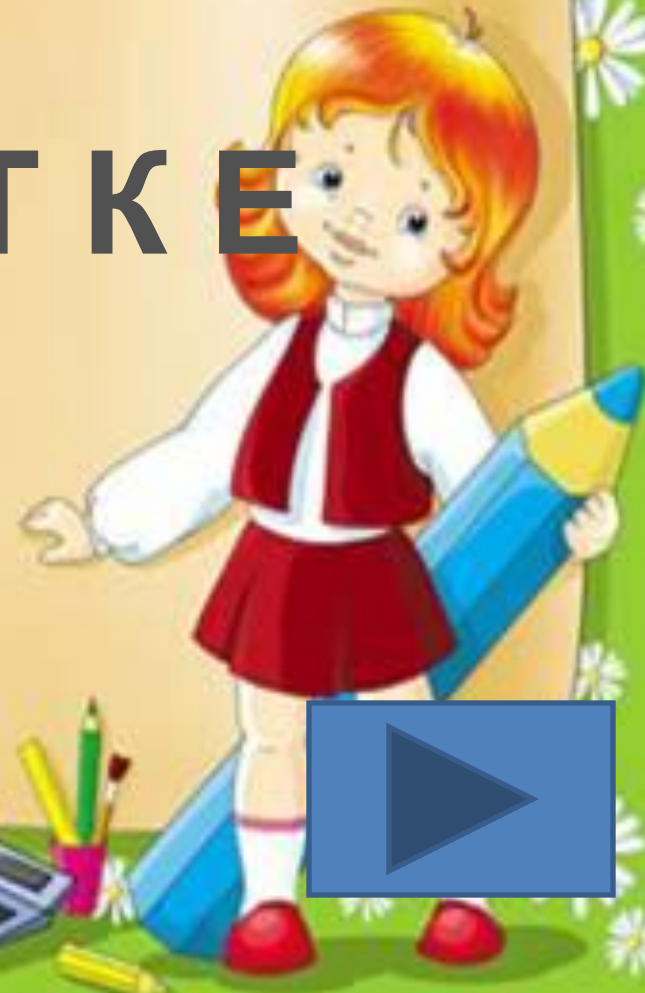

Кликни на текст загонетке
и добићеш њену
одгонетку.

ЗАГОНЕТКЕ

Мален сам и волим сир.
А бојим се и мачке.
Крзно ми је као плиш,
погодите. Ја сам _____.

Траву пасе, није прасе.
Има роге, нема ноге.
И без ногу пољем шеће,
а без куће никуд неће.

Имам капу зеленкасту,
а живим на сваком храсту.
За тренутак или два,
погодите ко сам ја.

Шумом иде, шумом шетка,
једна врло чудна четка.
Ал` то права четка није,
ње се плаше чак и змије.

Ја сам, децо, шумска кума,
хитрих ногу, бистра ума.
Кабаница моја риђа,
свакоме се ловцу свиђа.

Има брке, деда није.
Млеко пије, дете није.

Велике су њене очи,
у лов креће сваке ноћи.
А ујутру после лова,
на спавање креће _____.

Све да на сто неки станеш
и успеш се истегнути,
Опет нећеш моћи
њену главу досегнути.
Дугокрака, дуговрата,
а пљоснате главе,
гледа као с првог спрата
има ли где траве.

Крај потока или реке,
он препреке прави неке.
Дрвосеча то је храбар,
оштре зубе има _____.

Имам крила силна, јака,
штоме носе до облака.
Погодит` би сад морао,
да се зовем баш _____.

Кад се сече, кад се мрви,
ми смо вам увек први.
Били нежни или груби,
само нек` су здрави _____

Да сам слатка сви ми кажу
и на хлеб ме често мажу.
Чувај лице, чувај браду,
када једеш _____.

Док вас гледам ја са гране,
листови ме брижно хране.
А на јесен већ се шушка:
баш је лепа ова _____.

У рукама кад је правим
одличном се свирком бави.
Њене струне, жица фина,
дивно свира _____.

Кад наступе топли дани,
изласке ми газда брани.
Ако зими крене на пут,
он са собом носи _____.

Ја сам дрво беле коре,
а на кори сиве боре.
Стојим љупко к`о принцеза,
сад је јасно, ја сам _____.

Ја рибаре познам многе,
а весла су моје ноге.
Вода пени уз мој прамац,
благо мени-ја сам _____.

Ја сам танка, огољена
и у води до колена.
Када дува бура дрска,
савијам се јер сам _____.

На дну мора она спава,
пред гостом се закључава.
Бисери су њена бољка,
затворена лежи _____.

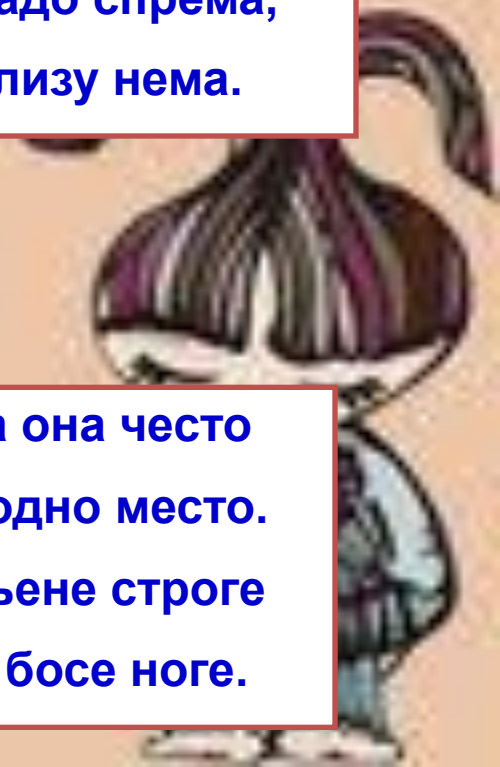
Иако се свуда креће,
изгубит` се никад неће.
Залутати је немогуће,
јер стално је он код куће.

Има капут сав од свиле,
дете му се зове пиле.
Свако јутро он се труди
цело село да пробуди.

Црна неман светом лута,
све пред собом тихо гута.
Ако мислиш да си јак,
чекај док не падне _____.

Воли тишину, воли мир,
кад у рупи грицка сир.
У шетњу се радо спрема,
ако мачке близу нема.

Поред плота она често
нађе себи згодно место.
За листове њене строге
знају добро босе ноге.

Ја станујем поред пања,
баш у шуми испод грања.
Шеширом се дичим својим
док на једној нози стојим.

За многе сам добра храна,
мене траже сваког дана.
Глава ми је златни клас,
често храним чак и вас.

Да сам бела, мораш знати,
ватра и вода су ми мати.
Ја се дижем, а не течем,
куд год стижем, све опечем.

Нико од њих нема косе,
па код куће капу носе.
Кад се јесен њима јави,
у свет оду гологлави.

Ја сам дрво беле коре,
а на кори сиве боре.
Стојим љупко к`о принцеза,
сад је јасно, ја сам _____.

Он је велик, страшан див,
капутић је његов сив;
и баш има добар штос,
као туш му служи нос.

Од ње узимаш, она све већа.

Коса зелена, а тело црвено.

Нити шушну, нити бушну, а у кућу уђе.

Мања од зрнца, бржа од зеца.

Никад га није било, никад га неће бити, а још увек га има.

Нити је у соби, нити напољу.

Стално пије, а ништа не једе.

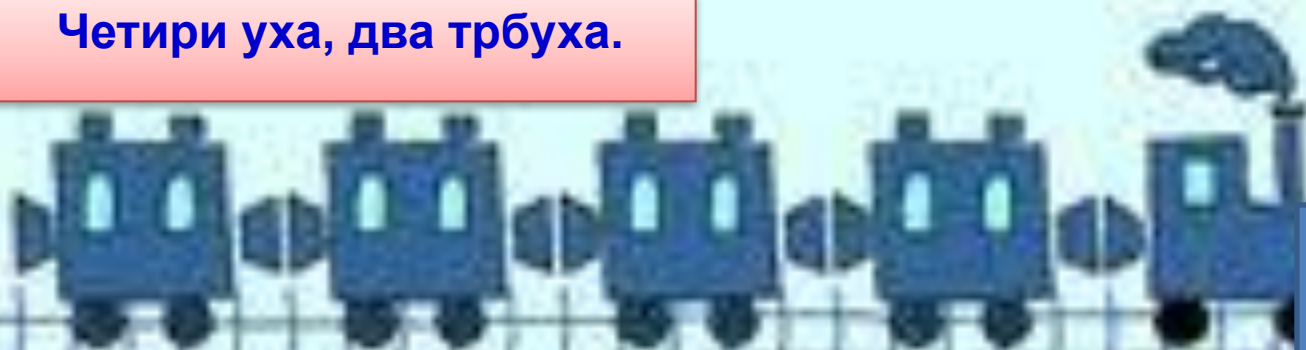
У наше баке стаклене очи.

У њој се огледаш, огледало није, из ручице бежи кад се дете мије.

У ватри мокро, у води суво.

Увек је испред тебе, а не можеш да је видиш.

Четири уха, два трбуха.

Без ексера на зиду виси.

Звоно, а не звони.

Господар у кући стоји, а брада му изван куће .

Говори без уста и језика.

Зими путује, лети хладује.

Има очи, а не види, има уши, а не чује.

Б Р А В О !

